

VIJFDE PASTORALE BRIEF – Paasmorgen 12 april

voor parochianen en belangstellenden
van de H. Jacobusparochie N.W. Friesland

In mijn nood
heeft God zijn arm
om mij heen geslagen

troostend
sterkend
schringend
is Hij mij nabij
in mijn nood
is Hij de Kracht
die mij zal dragen

Hij
mijn God
en opgestane Heer

(dichteres Oeke Kruythof)

* Inleiding...

Om te beginnen willen wij u en jou via deze weg van harte een Zalig Pasen wensen!

Deze dagen zo vlak voor Pasen zijn wij ontroerd door alle lieve kaartjes en bloemetjes die ineens door allerlei parochianen bij ons thuis binnenkomen. Andere jaren konden we elkaar de hand drukken, in de ogen kijken en misschien zelfs wel omhelzen. Dit jaar is het voor iedereen heel anders. En toch hebben wij weer wegen gevonden om elkaar te bereiken, om elkaar in het hart te raken. Misschien steekt u, steek jij in de Paasnacht wel een lichtje aan, of heb je die aangestoken, om zo het licht van de Opgestane Heer zichtbaar te maken in onze roerige wereld. Pasen is het feest van de opstanding, van nieuw leven door alle dood heen. Gelukkig zien we daar om ons heen allerlei tekens van. De natuur, die zich in deze barre tijd van haar mooiste kant laat zien. De klokken van hoop, die wij samen luiden. Duitse ziekenhuizen, die bereid zijn om Nederlandse patiënten op te nemen. Bedrijven, die elkaars concurrent zijn en nu ineens samenwerken in de strijd tegen corona. Een violist, die muziek brengt in de hal van het ziekenhuis. Kinderen, die lieve wensen en mooie tekeningen op de stoep zetten voor het verzorgingshuis...

Overal om ons heen zijn tekenen van leven, van nieuw leven, van de Opgestane Heer te bespeuren, zoals een tekst mooi beschrijft:

Zoek Hem waar Hij te vinden is.
Niet in een verre geschiedenis,
niet in koude stenen,
niet in dode letters.
Hij leeft
overal waar mensen geven om elkaar,
waar mensen kiezen voor de liefde en het leven,
voor schoonheid, goedheid en waarheid,
waar mensen elkaar op de been helpen
en tot leven helpen komen.
Hij laat zich vinden voor wie Hem zoekt,
Hij doet open voor wie klopt,
Hij antwoordt aan wie vraagt.
Hij leeft!

(bron onbekend)

Ook in deze brief vindt u weer tekens van hoop, troost en nieuw leven. We hebben mooie teksten en gedichten gekregen, er is weer een lezing en bezinning, er is aandacht voor de Vastenactie, de kinderen kunnen weer knutselen en er is informatie over wat er verder op religieus gebied te lezen en zien is. Met Pasen kunt u op de website ook weer in een kleine liturgie met ons meevieren.

Wij hopen dat u naar omstandigheden toch mooie Paasdagen zult hebben, en dat het licht van de Opgestane Heer met u mee mag gaan op uw levensweg!

Hartelijke groet van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Vieringen en intenties in de parochie

De pastores vieren op dit moment elk weekend met z'n tweeën, zonder parochianen de zondagsviering in één van de kerken van de parochie. Door de week viert de pastoor op enkele dagen de Mis en neemt de aangedragen intenties vanuit de geloofsgemeenschappen mee in zijn gebeden aan de Heer. U kunt hiervoor (over de mail) intenties aanleveren. Uw verwoorde intenties worden dan bij God gebracht.

Luisterend oor van de pastores

Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct terug te bellen. We hopen dat u, dat jij ons juist in deze tijd ons weet te vinden.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

Ziekenzalving of ziekenzegen

Het Coronagebod om thuis te blijven en sociale contacten te mijden betekent dat huis- en ziekenbezoek door ons is stopgezet wegens besmettingsgevaar. Alleen voor een mens in stervensnood mogen we een uitzondering maken.

Kaarsje aansteken

De kerk van Harlingen en de kerk van Dronryp zijn overdag geopend. Mensen kunnen een kaarsje aansteken of zo mogelijk een noveenkaars branden.

Uitvaarten

Het Coronavirus maakt dat er pijnlijke en ingrijpende keuzes gemaakt moeten worden, hoe vorm te geven aan een uitvaart. Als pastores hebben we ervoor gekozen dat er geen samenkomst meer zal zijn in de kerk (of andere besloten ruimte). Dit doen we om elkaar te beschermen. We overleggen wel met de familie wat we in kleine kring voor hen kunnen betekenen en of er op een later tijdstip een herdenkingsviering zal zijn. We houden ons in ieder geval aan de regelgeving, zoals ons door de overheid en de bisdommen is opgedragen.

* Gelovige Inspiratie...

Door pastoor Marco Conijn

Het heilig Evangelie (volgens Johannes)

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena, vroeg in de morgen - het was nog donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: "Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd." Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Voorover bukkend zag hij de zwachtels liggen, maar hij ging niet naar binnen.

Simon Petrus die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen pas ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen; hij zag en geloofde, want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Overweging

Het is Maria Magdalena die als eerste ziet dat Jezus' graf leeg is. Het moet voor haar een afgrijselijk moment geweest zijn. Jezus, de man naar wie ze opkeek en die ze ook trouw volgde werd op een vreselijke wijze vermoord.

Na dit bijzonder pijnlijke gebeuren gaat ze op de derde dag (de eerste dag van de week) vroeg in de morgen naar het graf.

Hoe zou Maria Magdalena zich gevoeld hebben? Wellicht had ze slapeloze nachten achter de rug. Ik kan het me heel goed voorstellen. Want afscheid nemen van lieve mensen waar je zielsveel van houdt is buitengewoon verdrietig. Zovele mensen hebben dat in hun leven al mee moeten maken. Het verlies van geliefden, je ouders, of misschien wel een kind. Het gemis is lange tijd heel intens en uiteindelijk blijft het gemis altijd.

Maria Magdalena gaat naar het graf. Ze stelt zichzelf ongetwijfeld de vraag: wie de zware steen zal verwijderen:

de steen van beproeving,
de steen van wanhoop,
de steen van ziekte
de steen van de dood.

Als Maria Magdalena aangekomen is bij het graf,
blijkt de zware steen allang te zijn weggerold.
Gruwelijk is de ontdekking die ze dan doet.
Het lichaam van Jezus is verdwenen.
Ze beziet dit moment niet met de ogen van een gelovige.
Integendeel: ze denkt aan lijkroof.

Dan gaan Petrus en Johannes het geopende graf binnen,
en zien de zwachtels en het zweetdoek netjes opgerold liggen.
Het zijn de stille getuigen van een groot wonder.
Voor de apostel Johannes is dit voldoende bewijs.
Hij zag en geloofde.
Wat bijzonder dat zo'n eenvoudig teken tot geloof kan leiden.
Dan ben je best bevoorrecht.
Wellicht begreep Johannes helemaal niet wat Hij zag.
maar geloofde hij dat God zijn geliefde Zoon niet in de steek laat.
En dat is wat we vieren met Pasen.

De verrijzenis van Jezus is een belangrijk teken van God voor heel de mensheid.
Enerzijds laat Hij ons niet in de steek
en anderzijds mogen we erop vertrouwen
dat de (aardse) dood niet het einde is,
maar het begin van een nieuw leven.

De gewaden van Jezus zijn netjes blijven liggen.
Waarom eigenlijk?
Het antwoord is denk ik eenvoudig te duiden.
Jezus is niet als dode maar als levende uit het graf verdwenen.
De zwachtels en gewaden zijn keurig opgerold.
Hij heeft ze namelijk niet (meer) nodig in zijn nieuwe leven.

Johannes zag en geloofde.
Wat heerlijk als je zo vertrouwd vol kunt geloven.
Het lijkt alsof Johannes verlost is van al zijn geloofstwifels.
Doen we dat ook: zien en geloven?
Of bekijken we het toch heel werelds
En zeggen we: eerst zien en dan geloven...

Dat kan.
De paastijd duurt 40 dagen
en de komende weken krijgen we steeds verhalen te beluisteren
die twijfelaars, zoals Thomas over de streep trekken.

Veertig dagen lang beluisteren we verhalen van hoop.
En dat hebben we in deze tijd van crisis heel hard nodig.
Waar we als kerk hoop vieren,
ja zelfs nog meer: door God aangezegd Leven,
zijn veel mensen de wanhoop nabij.
Veel mensen voelen zich alleen en eenzaam.
Je medemens is niet je vijand geworden,
maar kan wel een gevaar zijn.
Als we elkaar al even zien blijven we op afstand.

Toch leven vele mensen met de ander mee.
Er is nog steeds aandacht voor persoonlijk contact.
Ik hoorde dat kinderen mooie tekeningen maken
en ze dan in de brievenbus doen bij zorgcentra en bij mensen in de buurt.
Veel meer dan “normaal” bellen we elkaar even op.
Waar we normaal oppervlakkig langs elkaar heen leven
krijgen gesprekken (weliswaar op afstand gevoerd) nu ineens diepgang.
Wellicht dat deze ontzettend nare tijd
ons als mensheid ook wel weer wat brengen gaat.

We vieren Pasen, het feest van de opstanding.
Dit feest leert ons dat er hoop is, toekomst is, leven is, ondanks alles.
Lijden en dood zullen nooit het laatste woord hebben.

Van harte wens ik u toe
dat u ondanks de moeilijke tijd die we met elkaar doormaken
mag blijven vertrouwen en hoop mag blijven houden.

Van harte een Zalig Pasen toegewenst.

Voorbede

Pasen doet ons geloven dat het leven sterker is dan de dood:
bidden wij op deze paasmorgen:

Voor allen ter wereld
die deze morgen zijn opgestaan om Pasen te vieren.
Dat zij, ondanks de vele doden door het Coronavirus,
geloven dat niet de dood maar het leven het laatste woord heeft.

Bidden we ook voor allen
– gelovig of niet-gelovig –
die met de dood te maken hebben:
dat zij getroost en geïnspireerd worden door Jezus' opstanding.

Bidden we voor de Kerk
In deze moeilijke Coronatijd.
dat zij gastvrijheid uitstraalt naar jong en oud,
ondanks dat er geen vieringen zijn;
dat zij bijzondere aandacht besteedt aan de zwakken, de zieken,
aan de vluchtelingen en aan wie materieel heel hard getroffen zijn.
Dat haar Paasboodschap bijzonder ráákt aan allen
die ontmoedigd of verbitterd zijn.

Bidden we ook voor hen die leven
in de meest arme gebieden en landen ter wereld.
dat zij gespaard blijven van gezondheidsklachten

Bidden wij ook voor onszelf :
Dat onze hoop en onze verlangens
een antwoord en een bevestiging vinden in het feest van Pasen.
Dat wij in deze zorgelijke tijd eerst en vooral ons heil bij God zoeken
Dat wij allemaal nieuwe levenskansen krijgen.

Bidden wij voor hen die ons gebed hard nodig hebben.
Voor alle zieken om beterschap als dat mogelijk is.
En om berusting en vertrouwen voor hen die meer kunnen genezen.
Voor wie om hen heen staan: om kracht.

Gedenken wij op deze Paasmorgen ook allen
die zijn opgestaan uit de dood.
Dat zij mogen leven in Gods hemel.....

Goede God, U die alle leven draagt,
verhoor toch onze gebeden op deze Paasmorgen.
Wek ons op tot nieuw leven zoals U Hem hebt opgewekt uit de dood,
Jezus Christus Uw Zoon, onze verrezene Heer. Amen.

* **Gedachten van parochianen...**

Mijn verering van het Kruis.

Het is in Harlingen, (misschien bij de andere parochies ook), de gewoonte om op Goede vrijdag bloemen bij het Kruisbeeld te leggen. Helaas moeten wij door de uitbraak van het Coronavirus de vieringen in de Goede Week ontberen, en dus ook deze viering. Daar wilde ik iets op vinden.

Om te vertellen hoe ik mijn verering van het kruis uiteindelijk heb kunnen vormgeven ga ik even terug naar Palmzondag. Omdat het mooi weer was wilde ik graag een stukje wandelen. Maar met mij hadden meer mensen dit plan opgevat. Omdat ik helemaal onrustig werd van het ontwijken van de vele mede-wandelaars wat slecht lukte besloot ik naar de rooms Katholieke begraafplaats te gaan om daar te wandelen. "Daar zal het wel niet zwart zien van de mensen." Een juiste conclusie, er heerste daar een weldadige rust. Ik liep eerst langs de graven en kwam op een gegeven moment bij een wit Kruisbeeld dat op een heuvel staat. En toen ontstond mijn besluit "Ik ga hiernaartoe op Goede Vrijdag en leg bij dit Kruis mijn bloemen neer". Omdat ik ook mijn jaarlijks zingen van de Mattheus Passion moest missen, besloot ik dat ik dan ook voor Jezus enkele koralen zou zingen.

Zo gezegd zo gedaan. Eerst naar de bloemist. Ik heb gekozen voor 3 paarse bloemen "Veronica's" geheten. Veronica de vrouw die Jezus een zweetdoek aanreikte zodat Hij het zweet van z'n voorhoofd kon wassen. Drie bloemen omdat Christus de derde dag zal verrijzen. In de Bijbel betekent het getal 3 dat er iets nieuws gaat beginnen. Ook koos ik voor 1 witte roos omdat wit de kleur van de Opstanding is, het nieuwe begin.

Op de begraafplaats zijn mijn bloemen met hulp van Jan van Straaten boven op de heuvel onder het kruisbeeld terechtgekomen. Een mooi wit kruisbeeld alhoewel Jan concludeerde dat hij het nodig moest schilderen, maar dat ter zijde. Daarna was ik alleen met Christus. De zon scheen, de vogeltjes floten. Op dat moment besloot ik mijn gekozen liederen te zingen. Ik koos voor "O Haupt voll Blut und Wunden" en "Ich will hier bei Dir stehen". Heerlijk om deze liederen rechtstreeks naar Christus toe te kunnen zingen. Even weg van alle aardse onrust en onzekerheid. Even contact met de zekerheid dat, ook mijn tijden, in Gods hand zijn. Vervolgens heb ik een gebed uitgesproken en ondertussen passeerde een poes bovenlangs. Ik daalde weer op aarde neer, maar verliet de begraafplaats als een gerust en te-vreden mens.

"Dag, Lieve Heer"

Harlingen 10 april 2020, Inge Laanen

Vastenactie in de Corona crisis

Door het wereldwijd uitbreken van het vreselijke corona virus is de vastenactie dit jaar enigszins in het water gevallen. Vele activiteiten rond het verzamelen van geld voor de bouw van een basisschool in Gambia zijn daarmee komen te vervallen. Dat is natuurlijk erg jammer maar de gezondheid staat voorop.

De uitbraak treft vele landen in de wereld zo ook Gambia. Tot nu toe zijn er slechts vier gevallen bekend waarvan één persoon is overleden. Ik houd mijn hart vast voor wat misschien nog komen gaat. Ik moet er niet aan denken dat als het corona virus daar net zo om zich heen slaat als hier. Wat dan? De gezondheidszorg is daar niet zo als in onze westerse wereld. De regering heeft de noodtoestand uitgeroepen voor 45 dagen en zijn er de voorzorgmaatregelen getroffen net als hier.

Nu vele mensen daar niet kunnen werken is het voor heel veel gezinnen moeilijk rond te komen. De iets rijkere mensen onderhouden nu de arme gezinnen door hen rijst, uien, olie, maar ook zeep te geven.

Het voedsel dat wij als stichting aan de kinderen van de school geven is aan de armste gezinnen gegeven en dat willen we graag blijven doen deze periode.

Onze projecten in Gambia liggen zo goed als stil, alle acties, lezingen e.d hier gaan voorlopig niet door.

Maar mag de arme bevolking van Gambia op uw steun blijven rekenen, zodat we in de nabije toekomst onze werkzaamheden daar weer kunnen voortzetten??

Hartelijke groet,
Marieke van der Wal
Stichting Mama Africa for Gambia

(Onder 'Berichten vanuit de Parochiële Caritas' vindt u het rekeningnummer, red.)

Heeft u ook bemoedigende woorden te delen met parochianen. Mail ze ons dan naar de pastores.....

*** Voor de kinderen...**

De werkgroep kinderwoorddienst van Franeker heeft weer een leuke opdracht en een mooie wens voor de kinderen.

Ik wens je vandaag

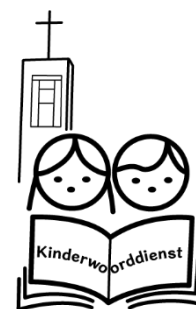
Ik wens je vandaag
een stukje hemel:
blijf deze dag
in je dromen geloven.

Ik wens je daarbij
een zee van sterren
want ik geloof
dat die nooit zullen doven.

(Marcel Zagers, Niet zonder jou erbij (1997))

Ik wens je voor morgen
handenvol zonlicht
om mee te nemen
waarheen je ook gaat.

Maar meer dan dit alles
wens ik je God toe
die voor je uitgaat
en achter je staat.

Stenen waar je blij van wordt!

Om de kinderen te laten zien dat iets donkers kan veranderen in iets moois, is het mooi om stenen versieren.

Van stenen die niet bruikbaar zijn om mee te bouwen, kun je prachtige kunstwerken maken.

Geef de stenen met plakkaatverf, stiften of stickers of wat je maar kan bedenken een feestelijk uiterlijk, en schrijf er lieve dingen op. Geef de steen aan iemand anders weg. Daar wordt iedereen blij van!

De grauwe steen (van verdriet) wordt zo een blijde steen van bevrijding...

Tips voor thuis met de kinderen

Op de website van Geloven Thuis (<https://geloventhuis.nl>) kun je allerlei leuke knutseltips, verhalen, gebeden, kijktafels en kleine vieringen vinden om samen met kinderen te doen. Nu staan er allerlei mooie ideeën op over de Veertigdagentijd en Pasen. Er wordt bijvoorbeeld doorgelinkt naar een minipaasviering voor thuis. Het is beslist de moeite waard om een keertje op de site te kijken!

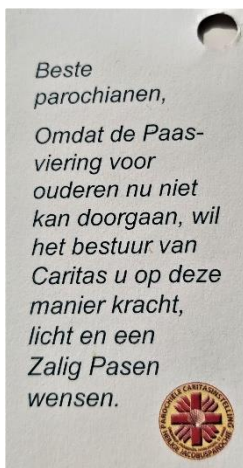
*** Nieuws vanuit de parochie...**

Berichten vanuit de Parochiële Caritas.

Deze week voor Pasen ontvangen alle parochianen van 75 jaar en ouder en zieken waarvan de adressen ons bekend zijn, een mooie bos tulpen.

Helaas hebben enkele adressen bij de tulpen geen kaartje ontvangen, excuses daarvoor.

Vastenactieproject Gambia

Het bestuur van de PCI doet een beroep op u om uw bijdrage over te maken op rekeningnummer: NL07 RABO 0320419738 t.n.v. de Parochiële Caritas, onder vermelding van "Project Gambia"

U weet dat Caritas de totale opbrengst verdubbeld, zodat we het mogelijk maken dat de mensen daar kunnen beginnen met de bouw van de nieuwe lagere school.

Kunnen wij u helpen?

Wie door de crisis wordt beperkt kan op mensen van de Caritas een beroep doen.

Bijvoorbeeld voor het doen van boodschappen, de hond uitlaten en eventuele andere zaken.

Daarvoor zijn er vier telefoonnummers beschikbaar: Mocht u geen beroep willen doen op hulp, maar juist hulp willen aanbieden, dan kan dat ook. Graag zelfs.

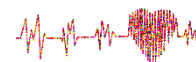
Locatie St.Annaparochie: Trees Stornebrink 06 23108907

Locatie Dronryp: Jos Nijssen 06 21622113

Locatie Franeker: Theo van der Geest 06 15428549

Locatie Harlingen: Joke van der Heide 06 30506061

*** Hart onder de riem...**

Een paaswens voor iedereen

van Laura Heppener, namens de locatieraad van Sint Annaparochie

Pasen

Eeuwige en liefdevolle God,

In deze dagen leiden wij met U mee.

Met de dood van die ene mens: Jezus van Nazareth.

In pijn en smart moeten we Hem laten gaan in het leven,
om te ondervinden,
dat de dood geen eindpunt is,
maar een nieuw begin.

Een nieuw begin van leven,
om met u op weg te gaan,
erop vertrouwend,
dat u warmte brengt in ons hart,
en licht op ons pad..

God, geef ons met Pasen,
de rust en vrede,
om bij U te zijn,
om bij te mogen blijven,

Geef ons geloof en besef,
dat wij met U,
gelukkig mogen zijn in dit leven.
Geef dat wij beseffen,
dat onze grenzen niet Uw grenzen zijn.
En dat wij in leven en sterven
getekend zijn in uw hand. Amen.

Bezinning “Wees niet bang” door pastor Susan Boukema

Misschien kun je wel zeggen dat “Wees niet bang” het thema is van Pasen. In het evangelie van Mattheus staat het zelfs twee keer achter elkaar: “Wees niet bang”. Maar de leerlingen waren dus wel bang. In de oorspronkelijke Griekse tekst van het evangelie van Marcus zijn de laatste woorden van het evangelie: want ze waren bang.

Angst.

Een beeldend woord. Het sist ervan. Angst. Angst loopt als een rode draad door het hele verhaal van Jezus, of misschien zelfs wel als een schrikdraad. Het knettert en vonkt ervan, vooral als het over Pasen gaat: ontsteltenis, schrik en vrees. Jezus was zelf ook bang, vooral in de hof van olijven. En na Pasen waren de leerlingen zo bang dat ze tot Pinksteren binnenbleven. De angst had hen volledig in de greep. De heilige Geest moest eraan te pas komen, voordat de deuren en ramen open gingen.

Wees niet bang.

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik ben wél bang in deze tijd van Corona. Bang om mijn kwetsbare dierbaren, vooral de jongeren. Bang om al die prachtige mensen die in gevaar zijn. Het is net alsof we in een film terecht zijn gekomen, maar dan in werkelijkheid met alle onzekerheid en angst.

Kunnen wij steun vinden in ons geloof?

Nou, we hebben wel een boek vol verhalen van bange mensen die toch bleven vertrouwen. Misschien kunnen we daar een voorbeeld aan nemen. Niet omdat God ons op wonderbaarlijke wijze uit deze ellende zal redden, maar omdat Hij met ons is. Juist in alle ellende, in onze grote angst. In de psalmen zien we nog een bijzonder omslagpunt. De psalmist roept tot God, vanuit de diepe ellende. En dan, ineens, lijkt hij (of zij?) zich te realiseren dat God juist daar is, heel dichtbij. Lees psalm 22 maar eens. Misschien is daar nu wel tijd en gelegenheid voor. God is bij ons, in die angstige diepte, als een stille kracht in ons hart, als een bemoedigende hand op onze schouder, als de grond onder onze voeten.

Als de storm ons bedreigt
Als de hemel donker is,
Als golven over ons heen slaan

Wees dan ons houvast
Geef ons licht en rust in het hart
Opdat we volhouden
Tot we in uw veilige stilte zijn
Dat vragen wij U op voorspraak van Maria, onze Sterre der Zee.

Troostend ‘corona-gedicht’ van Ierse monnik gaat viraal

We werden er door Karel Jan Elsdijk op gewezen dat de Franciscaner monnik Richard Hendrick een prachtig mooie gedachte deelde op Facebook. Het is al tienduizenden keren gedeeld. Wellicht heeft u het voorbij zien komen. Het is zeer de moeite waard.

Ja, er is angst.
Ja, er is isolatie.
Ja, er wordt gehamsterd.
Ja, er is ziekte.
Ja, er is zelfs dood.

Maar,
ze zeggen dat je in Wuhan na zoveel jaren van lawaai
de vogels weer kan horen zingen.

Ze zeggen dat na slechts een paar weken van rust
de lucht niet langer stijf staat van de smog
maar blauw en grijs en helder is.

Ze zeggen dat in de straten van Assisi
mensen elkaar toezingen
over de lege pleinen
en hun ramen openhouden,
zodat zij die alleen zijn
de geluiden van families
om hen heen kunnen horen.

Ze zeggen dat een hotel
in het westen van Ierland
gratis maaltijden aanbiedt
en bezorgt bij hen die aan huis gebonden zijn.

Vandaag is een jonge vrouw die ik ken
druk bezig om in haar buurt
flyers te verspreiden met haar nummer
zodat ouderen iemand hebben
die ze kunnen bellen.

Vandaag bereiden kerken, synagoges,
moskeeën en tempels zich voor
om dakloze, zieke en vermoeide mensen
te kunnen verwelkomen
en onderdak te bieden.

Over de hele wereld beginnen mensen
te vertragen en te reflecteren.

Over de hele wereld kijken mensen
op een nieuwe manier naar hun burens.

Over de hele wereld worden mensen
ontvankelijk voor een nieuwe werkelijkheid,
voor hoe groot we eigenlijk zijn
en hoe klein onze feitelijke controle,
voor wat er werkelijk toe doet.

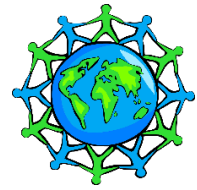
We bidden en realiseren ons:
Ja, er is angst,
maar er hoeft geen haat te zijn.
Ja, er is isolement,
maar er hoeft geen eenzaamheid te zijn.
Ja, er wordt gehamsterd,
maar er hoeft geen gierigheid te zijn.
Ja, er is ziekte,
maar de ziel hoeft niet te lijden.
Ja, er is zelfs dood,
maar er kan altijd
een wedergeboorte van liefde zijn.

Word je bewust van de keuzes die je maakt
voor je leven nu.

Hoor,
achter de fabrieksgeluiden van je paniek,
zijn de vogels weer aan het zingen,
klaart de hemel op,
is de lente in zicht.

En altijd worden we omringd door Liefde.
Open de ramen van je ziel.
En al ben je niet in staat
om de ander over het lege plein aan te raken:

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Brief Nederlandse bisschoppen

De Nederlandse bisschoppen hebben gezamenlijk een brief geschreven voor alle gelovigen. De brief is bedoeld als bemoediging nu het Hoogfeest van Pasen niet in de kerken gevierd kan worden door de coronacrisis: "Het is een goede gewoonte dat we op Palmzondag een takje achter het kruis steken. Een jong, fris palmtakje, teken van het geloof dat het kruis dat op ons pad komt niet het laatste woord heeft. (...). Christus, het Woord dat leven geeft, leven in overvloed, is en blijft onze zekerheid."

U kunt deze brief lezen op de website van ons bisdom (<https://bisdomgl.nl>) onder het blokje nieuws.

Biddend met elkaar verbonden....

*Iedere woensdag van 19.00 uur tot 19.15 uur
luiden in Nederland de klokken van hoop.....*

Overzicht: Landelijke uitzending Eucharistie; Nederland en Vaticaan

Televisie:

Iedere zondag om 09.45 uur via NPO2: Het geloofsgesprek met Leo Fijen, voorafgaand aan de eucharistieviering op TV.

Om 10.00 uur via NPO 2, zoals gebruikelijk op afwisselende locaties in het land. Een TV-viering in versoberde stijl, zonder kerkelijk publiek. Alleen voorganger en misdienaren zijn in beeld.

Internet

Dagelijks verzorgt KRO-NCRV livestream van de eucharistieviering (09.30 uur) en de dagsluiting (19.00 uur) vanuit de Mariakapel in de Hilversumse St. Vituskerk. Gebeden voor deze dagsluiting kunt u inzenden via dagintentie@kro-ncrv.nl. De dagelijkse vieringen worden online uitgezonden via deze website en deze facebookpagina van KRO-NCRV.

Rome/Vaticaan:

De dagelijkse mis van Paus Franciscus in Casa Santa Marta te Rome: via de website www.vaticannews.va; via het YouTubekanaal van het Vaticaan.

Bijbelondersteuning thuis bij TV Eucharistieviering

Elke zondagmorgen verzorgt KRO-NCRV het hele jaar op TV zender NPO2 televisie uitzending van een Eucharistieviering. De Katholieke Bijbelstichting (KBS) heeft voor gelovige kijkers voor elke zondag een ondersteunend document (PDF) gemaakt over de Bijbellezingen, gebeden en het Gebed voor Geestelijke Communicatie, volgens rooster gepland voor iedere zondag. Gratis te downloaden via de website van KBS. Zie:

<https://www.rkkerk.nl/katholieke-bijbelstichting-komt-met-digitale-ondersteuning-voor-het-thuis-volgen-van-de-eucharistie/>